

Curcile

Vasile Alecsandri

Niște curci îmbătrânite,
Gârbovite și zburlite,
Sta sub șură tremurând,
Și, privind cu pizmuire
A porumbilor iubire,
Ziceau toate-așa, pe rând:
„Elei, soro! Elei, frate!
Așa păsări desfrânate
Mai văzut-ați încă voi?
Ian priviți, o! surioare!
Cum se dragostesc la soare,
Făr-a le păsa de noi!
Nu le-i frică
De nimica
N-au rușine nicidecum!
Au nu știu c-a nostru nume
Onorat de toți e-n lume,
Că drept pilde noi acum...”
„Voi acum sunteți bătrâne,”
Le răspunse-atunci un câne
„Voi acum sunteți zbârcite,
Gârbovite și zburlite,
Voi, de ciudă, voi, de ură,
Stați cobind acum sub șură,
Clevetind cu pizmuire
A porumbilor iubire,
Căci de mult v-ați trăit traiul,
V-ați mâncat de mult mălaiul,
Și-acum toate la un loc
Nu plătiți nici de-un potroc!”